

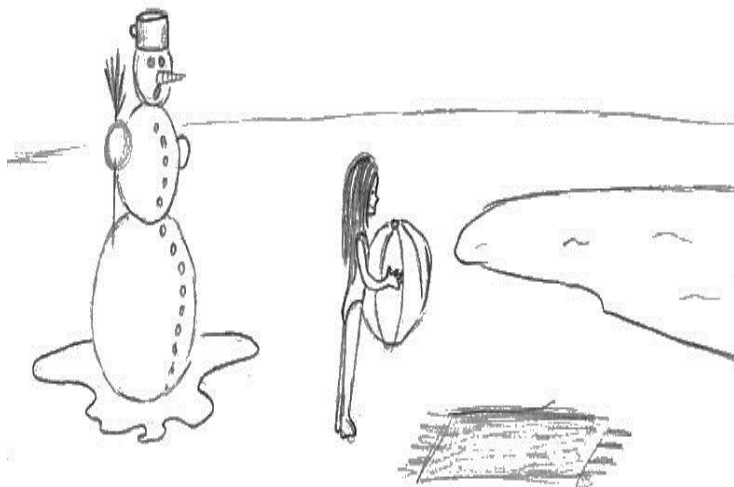
časopis

Dvojka

5. číslo
ZŠ Kmochova 943

červen 2003
Kolín

BOŽE! JÁ ZASPAL!

Dvojka

Těší mne, že znovu otevíráte a čtete právě Dvojku. Toto číslo je letos úplně poslední, a tak bude věnované převážně nám, devátým ročníkům. Dozvíte se spoustu zajímavých informací od nás o nás i názory vás a vybraných učitelů. Protože je to zároveň i mé poslední číslo, chtěl bych poděkovat celé redakční radě, paní učitelce Kněžourkové a panu učiteli Hradeckému, za vaši pomoc při sestavování časopisu. Děkuji a přeji vám, abyste se tu v příštích letech měli hezky, alespoň tak jako my.

Roman

Na pátém čísle časopisu Dvojka spolupracovali:

Techničtí redaktoři: Roman Svoboda
Aneta Peterová

Grafici: Pavla a Monika Břichnáčová
Dan Chamrada
Martina Krausová
Bára Konopáčová
Ilona Mazůrková

Redaktoři: Jana Franková
Ilona Mazůrková
Jitka Hovorková
Jiří Funda
Renata Rajčanyová
Pavla a Monika Břichnáčovi
Pavel Jandejsek
Dan Zicha
4.třída
+ většina lidiček z devítek

Dvojka

Výlet 9.B do Zbraslavic

Poprvé jsme s naší třídou jeli na výlet na tři dny. Místo nám určené byly Zbraslavice, kemp u Starého rybníka. Mně se výlet líbil a rozhodla jsem se vám sdělit něco málo, co jsme vyváděli☺ (my a vyvádět,byli jsme móóóoc hodní).

Ráno jsme se sešli v 8:15 na nádraží. Kupodivu nechyběl Martin, ale Dája s Martinou. Dáša ověšená spoustou věcí dorazila o chvíli (dlouhou) později a Martina s výmluvou: „Táta mě nechtěl odvézt.“ Po strastech jsme získali i jízdenku na vlak a nechybělo nic k tomu, aby náš výlet začal. Vlakem jsem dorazili do Kutné Hory a odtud motoráčkem až do Zbraslavic. Po úmorné cestě za velkého tepla jsme se dostali až do chatiček.

Hned jak Jana vlezla do té naší a spatřila spoustu vos, chtěla pryč. Za neustálého křiku zabíjela botou jednu vosu za druhou. Až do oběda

Dvojka

jsme hráli volejbal a basket. Po obědě jsme se vydali na procházku do Zbraslavic koupit si zmrzliny (jediná věc, která nás mohla zachránit před velkým vedrem) a buřtíky na oheň.

Hned po návratu z procházky jsme zamířili k rybníku vykoupat se. Dája a já jsme si sedly na molo a máchaly jsme si nožky v rybníce. Ale to nemohlo zůstat bez následků. Na Dáju působí zemská přitažlivost více než na jiné a po chvíli se ocitla v rybníce.

Večer se fanoušci hokeje dívali na zápas českých a ruských hokejistů. A zbytek si zahrál ragby. Když v tom přiběhl Roman, kterého přemáhal smích, k chatkám, a svalil se na zem. Už cestou křičel: „Steve, Steve!!!“ Po dlouhém přemáhání smíchu nám sdělil, že tu je Steve (pro nezasvěcené Aneta) a předcvičuje aerobik. Všichni se dali do pohybu směrem k hlavní budově, ale když jsme uviděli to, co mělo být Steve, dali jsme se zase my do smíchu. Vůbec to nebyl Steaw, ale nějaká cvičitelka.

Po neúspěchu jsme se raději vydali udělat oheň. Ale ten se nám také moc nepodařil. Dlouho jsme se snažili, aby hořel a my jsme si mohli opéci buřtíky. Zahráli jsme si na kytary a opekli ty strašně zdravé věci, které se nazývají buřty. Tomáš s Vaškem nabídli teroristickou hru (Vašek jiné nebere). My jsme se schovali a oni dva nás hledali a „brali do zajetí“ a my jsme se museli poddat jejich zločinným plánům. Po delším hledání plné strašidelných a hrůzostrašných zvuků jsme nemohli

Dvojka

nalézt jenom Dáju a mě. Po chvíli jsme se vzdali učitelkám a odebrali do spacáčků.

V naší chatce se ještě konala vražda. Ilča ukázala prstem nad moji postel a prohlásila. Jestli tohle tady bude, tak tu nespím. Měla na mysli ošklivého černého pavouka, který si hověl přímo nad mojí postelí. Jana začala hrůzou křičet. A já jsem začala přemýšlet, kdo ho zabije. Dája utěšovala Janu a Ilča se tvářila příšerně. Došlo mi to, já budu vrah. Ale čím ho zabiji. Vzala jsem si lopatku a botu. Po dlouhém odhodlávání jsem přimáčkla svoji botu na pavouka, ale ten jakoby nic lezl dál. „Ilčo, rychle mi podej něco hranatého!“ vykřikla jsem hrůzou, když jsem viděla pavouka v celé své „kráse“. Do ruky mi přišla plácačka. „To ne, něco tvrdšího“, ale to mi pavouk lezl po ruce. Přitiskla jsem lopatku ke stěně. Ale Jana začala řvát a já jsem zjistila, že pavouk se spouští na moji postel. Popošoupla jsem lopatku nad uličku a Ilča se zhostila boty a surově utloukla ošklivého pavouka. To byl můj nejhorší zážitek z celého výletu.

Ráno už v 8 hodin nás čekala snídaně. Někteří vylézali ze svých chatiček až po osmé hodině. Po vydatné snídani jsme si zahráli pár her. Někteří se poddali ragby, hutututu, volejbalu nebo basketu. A ti línější si lehli na molo, na pláž nebo do chatky a odpočívali. Po 11 hodině nám bylo umožněno se jít vykoupat. V tu chvíli za námi přijeli kluci z 9.A. Chlapci se okamžitě vrhli do rybníka. Dívky se opalovaly na pláži. Ale to se nelíbilo klukům a ti nás (Ilču, Simču a mě) naházeli do vody.

Dvojka

Naštěstí brzy následoval oběd a po něm jsme se vydali na závody koňů, kam nás měl odvést Váša. Učitelky se nedůvěřivě ptali Vaška: „Určitě víš, kde to je?“ Po menších problémech jsme došli na kopec, kde se závody konaly. Následoval závod do kopce. Alča pronesla: „Sázím na toho bílého koně!“ Bylo odstartováno. Její kůň však doběhl poslední a Alča se poučila a určitě už nikdy nebude sázet.

Když jsme se vrátili, dali jsme se do hraní našich oblíbených „masových“ her. Při ragby a hutututu na

písku nezůstal nikdo ušetřen od malých či velkých škrábanců. Nikdo se nevyvaroval velkých bitek a každý z nás měl úplně všude písek.

Když se začalo stmívat, zavelely učitelky do sprch.

Všichni čerství a čisti jsme se sešli ve společenské místnosti, abychom si zahráli pár her. Pro paní učitelku jsme si zahráli dvě matematické hry. První Uzel, spočívá v tom, že se všichni v hloučku chytí za ruce a musí se postupně rozplétat až vznikne kruh. Druhá We go. Říkají se čísla 1, 2, 3... . A místo čísel kde je sedmička (7, 17, 27) a násobků sedmičky (7, 14, 21) se řekne we

Dvojka

go. Dalo nám velikou práci se dostat až k číslu 50, ale protože jsme matematická třídy, dokázali jsme to☺. Po hrách jsme zalezli do svých chatiček. Než jsme usnuli, ukázala mi Ilča jiného pavouka, ale raději jsme o něm nemluvili, aby Jana přežila školní výlet.

Po snídani jsme si sbalili a zahráli volejbal. A po obědě jsme se odebrali do Zbraslavic na autobus. Autobusem do Kutné Hory a odtud do Kolína. V Kolíně nás paní učitelka Holcmanová potěšila větou: „V pondělí vám přinesu písemku. Dopadla docela dobře. Jenom ty, Romane, jsi pokonil, co jsi mohl.“ A tak jsme se rozloučili s výletem.

Perlička na závěr. Dája druhý den zjistila, že ručník, který visí v naší chatičce, nepatří jí. Oběhla celou naší třídu. Nic. Oběhla rekreanty z hlavní budovy. Nic. S hrůzou si vzala ručník domů a litovala svého tak hezkého☹. V pondělí přišla do školy a na tváři měla úsměv a s radostí nám řekla, že to byl nakonec její krásný ručník☺.

Jířa Hovorková, 9.B

Nějaké básničky

Kočí život

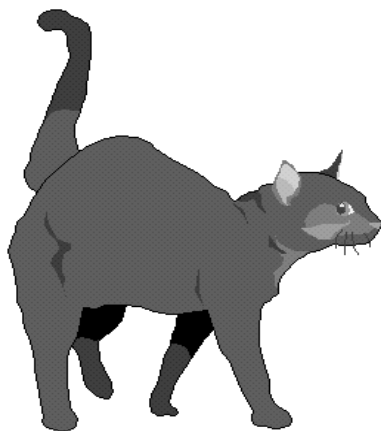
Naše černá kočka,
na blechu si počká.
Malá, chytrá blecha,
do kožichu spěchá.

Dvojka

Blecha tahá za chlupy,
kočka strašně zaúpí.
Kočka běhá tam a sem,
přitom vrtí ocasem.
Má se velmi neblaze,
upadla na podlaze.

Jiří Širc,4.A

Ach, ten kožich
Když se trochu vyčásí,
probudí se blecha,
proběhnout se kožichem,
srknout krve spěchá.

Nejvíc se jí líbí kočka,
protože je chlupatá,
za rohem si na ni počká,
ať je třeba mouratá.

Dvojka

Srst, no to jsou samé chlupy,
rostou všude po těle,
všechno svrbí, chlupy úpí
a bleše je vesele.

Kočka s blechou nechce žít,
běhá tam a sem,
škrábe se a honí blechu,
mrská při tom ocasem.

Vůbec jí to netěší,
je jí celkem neblaze,
všechno kolem sebe drápe,
dělá rýhy v podlaze.

Adam Vacek, 4.A

Naše kočka

Kočka mrská tam a sem
po podlaze ocasem.
načechrává chlupy
a potichu úpí.
Proč ta hrozná blecha
po mých zádech spěchá ?
Naše milá kočička ještě chvíli počká.
A potom blecha neblaze
místo po zádech skáče
po podlaze.

Barbora Hrušková, 4.A

Dvojka

O kočičce

Naše krásná kočka
ta se dneska dočká.

Koná se kočičí bál,
bude tam i koček král.

Každou chvíli tam a sem
vrtí černým ocasem.

Koulí také očky
jako všechny kočky.

Venku je jí neblaze,
leží si na podlaze.

Potom mlíčko vypije,
na bále si užije.

Netahej ji za chlupy,
ta chudinka už úpí.

V kožichu jí sedí blecha,
ale ta pryč hnedka spěchá.

Tato naše kočička,
je bohužel maličká.

Musí do pelíšku couvat,
nemůže se v noci toulat.

Tereza Vejdovská,4.A

Otázky měsíce

Školní rok se pomalu, ale jistě blíží ke konci a naše působení na této škole taky. Chtěli jsme vědět, jak se role deváťáků těší naši budoucí nástupci, a tak jsme se jich zeptaly...

- 1) Jací jsou podle tvého názoru letošní deváťáci?
- 2) Těšíš se, až i ty budeš jednou deváťákem?
- 3) Myslíš, že je devítka pohodově ročník?
- 4) Čím bys chtěl(a) být, až budeš velký(á)?

David Klovrza, 7. B

- 1) Hm, Hm. Jsou super!
- 2) Netěším, protože budu muset dělat zkoušky na nějakou školu.
- 3) Myslím, že ne.
- 4) Popelářem určitě ne...

Jana Matoušková, 8. B

- 1) Jste super. (moc děkujeme, ale to my přece víme...)
- 2) Netěším, protože budu muset pryč z týhle úžasné školy... (jsme téhož názoru...)
- 3) Jo. Určitě jo. (zvlášť naše Jíťa...)
- 4) Já? Jak kdy... (chvíli poté) asi lékařkou

Vojta Malina, 8. B

- 1) Vcelku kladně (jak to myslíš vcelku?)
- 2) Těším, protože budu moc vypadnou z týhle školy (ale, ale, ale...)
- 3) Zvlášť konec (to si jen myslíš...)

Dvojka

4)Ještě nevím.

Jan Kubizňák, 7. B

- 1)(po odmlece) Lepší než ty minule...
- 2)Netěším.Půjdu někam na školu..(no jo, už je to tak...)
- 3)Určitě! (ha ha ha)
- 4)Ups...Asi právníkem

Vlad'ka Skalová, 6. B

- 1)V pohodě, dobrý (jak jinak?)
- 2)No, tak to opravdu nevím. Ale asi ne, budu muset odejít z týhle školy...(no, něco na tom bude...)
- 3)Jo, určitě..(jste si všichni nějak moc jistí...)
- 4)(Smích...) Jéžíš, tak to nevím.Asi bych chtěla zpívat.

Martin Šedina, 9. B

- 1)Jsou úplně nejlepší ze všech! (souhlasíme!)
- 2)Ží - há...a dlouhý smích (proč ne, vždyť ty už to máš za pár...)
- 3)Ne! (ani se nedivíme, proč to bylo řečeno s takovou nechutí, jsme na tom stejně...)
- 4)Slavným sólovým jazzovým kytaristou (správně, protože ty na to máš!!!)

(text v závorkách jsou poznámky autorů)

Vaše, ale přesto stále své Janina Franková a Ilča
Mazůrková, 9. B

Hudební koutek

Divokej Bill

Historie skupiny Divokej Bill se začala psát v roce 1996, kdy se tři spolužáci z českobrodského gymnázia dali dohromady, přibrali banjistu, kytaristu přeorientovali na basistu a odehráli první koncert. Tak jako v každé skupině i v Divokém Billovi se

formace teprve usazovala, takže po nějakých odchodech a přibrání nových členů nabrala skupina nový dech a za 2 roky opět začala koncertovat. V roli předskokana různých skupin si získávali

povědomí v řadách fanoušků, účasti na různých soutěžích získávali respekt hudebníků a publicistů.

Zlomový byl rok 1999, kdy skupina vyhrála prestižní soutěž Jim Beam Rock. Vrazila tak nohu mezi stále zavřené dveře gramofonových firem. Natáčení první desky propustka do pekel (2000) ve studiu si sice

Dvojka

financovali z vlastní kapsy, nakonec se ale podařilo podepsat smlouvu se sublabelem spadajícím pod křídla jednoho z hráčů velké pětky. Následující rok přišli s dalším albem Svatá pravda.

Divokej Bill je pověstný svými koncerty. Svému jménu nedělá ostudu - na jevišti chrlí oheň, skáče do výšky, řve do megafonu a provozuje opravdovou show. Divokej Bill hraje rock s prvky country, punku a irské melodiky.

Roman Svoboda, 9.B

Učitelské perličky

Mluvnice

Učitel:Který slovní druh časujeme?

Žák:Přísluvečné určení

Matematika

Učitel:Co uděláme s touto rovnicí?

Žák:Vypočítáme

Anglický jazyk

Učitel:Good afternoon

Žák:Co já vím.

Německý jazyk

Učitel:Který jsme se to měli naučit slovíčka?

Žák:Ty na začátku té minulé učebnice ze 4. třídy.

Francouzský jazyk

Učitel:Co znamená Merci?

Dvojka

Žák: Čokoládová bonboniéra.

Přírodopis

Učitel: Kolik vyprodukuje muž sperma za jeden den?

Žák: 1/2 litru

(Za toto děkujeme žákyni A. Adamcové.)

Dějepis

Učitel: Co si představíte pod slovem antika?

Žák: Mravenec tiká.

Zeměpis

Učitel: Kde leží Pluto?

Žák: Podle mě v boudě na zahradě.

Fyzika

Učitel: Co se stane, když se sejde severní a jižní pól (u magnetů)?

Žák: Zeměkoule se zdeformuje.

Literární výchova

Učitel: Jaký druhy rýmů známe?

Žák: Takový ten jak je la-la le-le, a takový ten jak je...

Občanská nauka

Učitel: Kdy k nám byla dopravena renesance?

Žák: Ten rok, co jí přivezl Kryštof Kolumbus z Austrálie.

Dvojka

Tělesná výchova

(na horách)

Učitel: Takhle se má jezdit na lyžích!

Žák: A patří k tomu to sražení čtyř civilistů na vleku a ten náraz do billboardu.

Výtvarná výchova

Učitel: Co víme o Leonardu da Vinchi?

Žák: Že jeho iniciály jsou LdV.

Rodinná výchova

Učitel: Co vás nejvíce ohrožuje?

Žák: Rodiče.

Hudební výchova

Učitel: Jaké znáte dechové hudební nástroje?

Žák: Frkačku, flusačku...

Daniel Lodinský a Jakub Chamrada 7.B

Lidská blbost

V případě, že potřebujete další důkaz, že lidská rasa je díky své blbosti odsouzena k záhubě, tady jsou některé skutečné instrukce nalepené na konzumních produktech:

Na pokrývce z Taiwanu

NEPOUŽÍVEJTE JAKO OCHRANU PROTI
TORNÁDU

Dvojka

Na zrcátku přimontovaném k helmě používané americkými cyklisty
PAMATUJTE, PŘEDMĚTY V ZRCADLE JSOU VE SKUTEČNOSTI ZA VÁMI

Na zavíratku anglického ochuceného mléka
PO OTEVŘENÍ NEOBRACEJTE LÁHEV VZHŮRU
NOHAMA

Na novozélandském spreji proti hmyzu
TENTO PŘÍPRAVEK NEBYL TESTOVÁN NA ZVÍŘATECH

Na amerických pokynech k sestavení nového počítače
ABYSTE PŘEDEŠLI
VYTVORENÍ SRAŽENÉ PÁRY,
POČKEJTE S OTEVŘENÍM
KRABICE,
DOKUD SE NEZAHŘEJE NA
POKOJOVOU TEPLITU.
(Rozumné, ale ty instrukce jsou
UVNITŘ krabice)

V některých zemích na dnech lahví s Coca-Colou
OTEVÍREJTE DRUHOU RUKOU

Na fenu značky Sears
NEPOUŽÍVEJTE VE SPÁNKU

Dvojka

Na balení oválného mýdla
POKYNY - POUŽÍVEJTE JAKO OBYČEJNÉ
MÝDLO
(A to má být jak?)

Na desertu zvaný Tiramisu z Tesca(vytištěno
zespodu na krabici)
NEOTAČEJTE VZHŮRU NOHAMA!
(Příliš pozdě - už se stalo?)

Na chlebovém pudinku od Marks & Spencer
PO ZAHŘÁTÍ BUDE PRODUKT HORKÝ
(Určitě? Raději to vyzkoušíme, co vy na to?)

Na šňůře od čínských vánočních světel
POUZE PRO POUŽITÍ VENKU NEBO UVNITŘ
(Takže používat se to nesmí kde??)

Na japonském stroji ke zpracování potravy
NEPOUŽÍVEJTE K JINÝM UČELŮM
(Začínám být fakticky zvědavý?)

Na arašídech od Sainsburys
VAROVÁNÍ - VÝROBEK OBSAHUJE OŘECHY
(Vážně? Arašídny obsahují ořechy?)

Na balíčku oříšků od American Airlines
INSTRUKCE - OTEVŘETE BALÍČEK, SNĚZTE
OŘÍŠKY
(Ah, jsem tak šťastný, že nám to tak hezky
objasnili.)

Dvojka

Na švédské řetězové píce
NEPOKOUŠEJTE SE ZASTAVIT PILU SVÝMA
RUKAMA NEBO SVÝMI GENITÁLIEMI
(Jaký druh telefonátu od zákazníka mohl zapříčinit
tenhle nápis?!)

Na dětském kostýmu Supermana
ANI S TÍMTO KOSTÝMEM NEMŮŽETE LÉTAT
(Správné, jen zničte universální dětský sen!)

Na krabici s hotelovou koupací čepicí
POUZE NA JEDNU HLAVU

Na balíčku žehličky značky Rowenta
NEŽEHLETE OBLEČENÍ NA TĚLE

Na obalu Nytolu - prášku na spaní
VAROVÁNÍ - MŮŽE ZPŮSOBIT OSPALOST

Pavel Jandejsek, 9.B

Vyhláška

T12 VYHLÁŠKA ministerstva financí a ministerstva
práce a sociálních věcí ze dne 15. ledna 2001 o
dodatku k Zákoníku práce platného od 1.1.2001

Ministerstvo financí a ministerstvo práce a
sociálních věcí stanoví:

Dvojka

§ 1 Všeobecně

(1) Práce má být odpočinkem, a proto jakékoli přepracování je nepřípustné. Bude-li zaměstnanec přistižen, že se při práci potí, bude okamžitě propuštěn.

(2) Minimální mzda za hodinu strávenou v práci je 95,- Kč.

§2 Začátek pracovní doby

(1) Začátek pracovní doby si určí každý zaměstnanec sám. Před začátkem práce se podává občerstvení.

(2) Při práci je dovolené si zpívat, přičemž ostatní zaměstnanci jsou povinni práci přerušit a přidat se ke zpívajícímu. Zaměstnavatel je povinný obstarat hudbu.

Dvojka

(3) Když zaměstnanec při práci usne, ostatní musí v tichosti opustit pracoviště a do konce pracovní doby mají volno.

(4) V nepřítomnosti vedoucího mají pracovníci volnou zábavu.

(5) Každý zaměstnanec si musí do práce nosit noviny nebo časopisy, protože vzdělávat se je jeho povinnost.

§ 3 Nemocné dítě

(1) Rodič, který se stará o nemocné dítě, má neomezené volno až do úplného uzdravení dítěte, včetně lázeňské péče.

(2) Zaměstnavatel je povinen zabezpečit rodiči starajícímu se o nemocné dítě zdarma oběd. Rovněž je povinen vyslat babičku na hlídání dítěte, aby si rodič v klidu nakoupil. Nesežene-li babičku, jde nejbližší nadřízený.

§ 4 Polední přestávka

(1) V době od 12 do 15 hod. je polední přestávka. Jestliže si pracovník potřebuje něco zařídit, je povinen to udělat během pracovní doby. Během polední přestávky, rovněž po skončení pracovní doby a zejména během dovolené je zakázáno vyřizování soukromých záležitostí, protože se staráme o zdraví našich pracujících.

Dvojka

§5 Dovolená

(1) Pracovník má nárok na 30 dní placené dovolené v létě a 25 dní placené dovolené v zimě.

(2) Při odjezdu na dovolenou dostává pracovník kapesné ve výši 3 měsíčních platů v měně státu, kde tráví dovolenou.

§ 6 Návštěvy

(1) Jestliže za pracovníci přijde pánská návštěva, nesmí být pár rušený. Za tím účelem je zaměstnavatel povinen zřídit zvláštní místnost s občerstvením. Pracovnice, které tímto způsobem stráví část pracovní doby, mají nárok na náhradní volno.

§ 7 Ukončení pracovní doby

(1) V 17 hod je slavnostní odchod z práce. Hraje hudba a vedoucí pracovník podniku se s každým pracovníkem rozloučí podáním ruky a poděkováním za odvedenou práci.

§ 8 Občerstvení

(1) V 16 hod. se podává občerstvení, jako např. obložené chlebíčky, káva, víno, likéry, pivo a ovoce dle přání.

(2) Vrátný každému prohledá tašku. Jestliže pracovník nemá nic ukradeno, vrátí ho, aby si něco

Dvojka

vzal. Starším a těhotným ženám rovněž tak vedoucím pracovníkům se ukradené věci odváží služebním vozidlem.

§ 9 Účinnost: Tato vyhláška nabývá účinnosti 1. února 2001.

§ 10 Dodatky

(1) Jestliže se pracovníkovi zdá o práci, má nárok na noční příplatek.

(2) V případě svatby pracovníka jsou v podniku dva dny pracovního volna. V případě svatby vedoucího pracovníka je to týden pracovního volna.

Pavel Jandejsek & Tomáš Heller & Dan Zicha, 9.B

Vtipy Hurvínek / Spejbl / Mánička / Bábinka

S: Hezky se ohni, Hurvíнку. A ničeho se neboj. Ani to nepíchne. Ta injekce, co má pan doktor, je už dost tupá.

S: Hurvíнку řekni, Á, ať si pan doktor může vyndat prsty z tvé pusy.

S: Dnes se, paní Kateřino, už pořádně vyspím. Dostal jsem od doktora prášky, se kterými se vyspím celou noc.

Dvojka

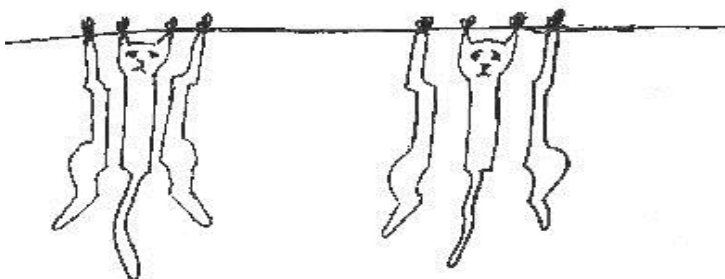
B: To je výborné! A jak často se mají brát?

S: Každých 30 minut.

H: Máničko! Zubaře se nemusíš bát. Zatni zuby a pořádně otevři pus!

S: Hurvíнку! Určitě jsi zvonil, než jsi toho chodce přejel?

H: Ano! Vždycky zvoním, než někoho přejedu.

MAŇO! NATRHAL JSEM TI KOČIČKY!

S: Hurvíнку, podívej se do tohoto telefonního seznamu: Novák, Novák, Novák, Novák, Novák, Novák, Novák, Novák, Novák, Novák, Novák, Novák, Novák...

H: To je k nevíře, kolik má ten člověk telefonů.

H: Padá letadlo často?

S: Jen jednou Hurvíнку.

Jakub Chamrada a Daniel Lodinský 7.B

Konečně zaručená dieta! (Ne)jen pro holky..... Zn.: BATOLE

Léto se blíží milovými kroky a s nimi i čas koupání, plavek a vůbec čas sporého oblečení. A že právě ty nemáš skvělou

postavu a chceš s tím něco dělat?

Nevíš kdy a jak začít? Už včera bylo pozdě, ale nezoufej!

Mám tu skvělý recept na štíhlou linii!

Zaručeně účinný a do léta s ním budeš mít postavu jak modelky z titulních stran časopisů!

Tak tedy:

Pondělí:

Snídaně: Toast s džemem - jednou si ukousni a džem rozetři po tváři.

Oběd: Čtyři pastelky (na barvě nezáleží), hrst rozmočených chipsů a zeleninová polévka. Vezmi si tři lžice a pak talíř převrhni.

Večeře: Čokoládová tyčinka, dva desetihaléře a čtyři loky zvětralého piva, které zapoměla na stole návštěva.

Zákusek před spaním: Vytáhni ze spíše krajíc chleba, oslintej ho a hod' na zem.

Dvojka

Úterý:

Snídaně: V kuchyni na podlaze najdi okoralý krajíc. Zapij polovinou lahvičky vanilkového aroma do pečiva.

Oběd: Půlka fialové rtěnky a cigareta. Pozor - nutno sníst, ne vykouřit!! Zajezte kostkou ledu.

Večeře: Kamínek nebo fazole. Strč si je do nosu. Do bramborové kaše vlijte ovocnou šťávou a jezte lžičkou.

Zákusek před spaním: Rozbal lízátko a hod' ho na koberec.

Středa:

Snídaně: Tři sirky, sklenice mléka, chléb a nutela. Polovinu sousta vyplivni na podlahu, mléko rozlij po stole a olízej.

Oběd: Palačinka s džemem. Jez prsty a utírej si je o vlasy. K tomu šálek mléka. Polovinu vypij, do zbytku nacpi palačinku. Pak odlep z koberce lízátko, chvíli ho lízej a potom přilep na gauč.

Večeře: Chipsy, sýr, trocha vína a čaj. Ze sýra vymodeluj kuličky a házej je na zeď.

Zákusek před spaním: Čokoláda. Rozetři po obličejí a po posteli.

Čtvrtek:

Snídaně: Čtvrt tuby zubní pasty libovolné značky, dvě sousta mýdla a 1 oliva.

Oběd: Špagety s omáčkou a jahodové mléko.

Smíchej v talíři, jez přímo ústy. Většinu těstovin nech na kraji talíře a chvíli si s nimi hraj.

Dvojka

Večeře: Vajíčko naměkko. Naber sousto dvěma prsty a zbytek hod' na zem.

Zákusek před spaním: Opalovací krém.

Pátek:

Snídaně: Vločky. Zalij mlékem a posyp cukrem. Až změknu, vypij mléko a vločkami nakrm psa.

Oběd: Olízej z podlahy vločky, které zůstaly po psovi.

Večeře: Hlava plyšového zvířátka a dušená mrkev s bramborem. Polovinu stravy sněz z talíře i třikrát a mezitím ji tam vracej.

Zákusek před spaním: Najdi lízátko a dokousej ho.

Sobota: Je ti strašně špatně, jdi na pohotovost.

Neděle: Pij podle rady lékaře jen hořký čaj, 2x si kousni suchého rohlíku a těš se na toust s džemem

PS: Vážně chceš ještě zhubnout?! 😊

Janina Franková, 9.B

Akce blondýna

Napadlo nás, jestli jsou vtipy o blondatých lidech pravda. Proto jsme si vyčíhaly pár světlovlasých lidí a zjistily, jak na tom jsou! Zde je pár otázek a zkuste si na ně také odpovědět!

1. Co je těžší? Kilo peří, nebo kilo železa?
2. Jak se to řekne? Husa má čtyry nohy, nebo čtyři?
3. Jakou rychlostí se šíří tma?

Dvojka

4. Myslíte si, že je existencialismus překročený filozofický směr? A proč si to myslíte?

Kateřina Kobyláková, 8.A

1. Kilo železa
2. Má dvě nohy
3. To nevím! Jak se tma může šířit? Ta prostě přijde!
4. Nesnáším, když někdo mluví inteligentně!
(Po dlouhé, dlouhé, dlouhééééé odmlice) Ne... Já už nevím, co jsi říkala, ty hovado!!!

Pavel Jandejsek, 9.B

1. Ani jedno. Nastejno
2. Těžká otázka, řekl bych 2 nohy
3. Tma? Tma, tma, tma... dobrýýý... Tak třebáááá... Jako světlo
4. (diktuje Hellerovi číslo... A naopak... Pořád zdržuje, asi se bojí otázky.... Teď mi málem utekl!!!!) (Po vyslovení otázky:) Ještě jednou a pomalu... Překročí? (Tomáš Heller:) Řekni, že nemyslíš!!! (Pavel:) Tato otázka mě irituje, a proto na ní nebudu odpovídat!! (Dáša Pátková:) Pavle?? Co je to to irituje? (Pavel:) Irituje neboli sere....(smích)

Marcela Jelínková, učitelka

1. Stejně
2. Husa má dvě
3. Tma?? (smích)

Dvojka

4. O existencialismu se neodvažují cokoli myslet.... Ježíšmarjá ...Áááá (smířích)

Zdeňka Kroupová, učitelka

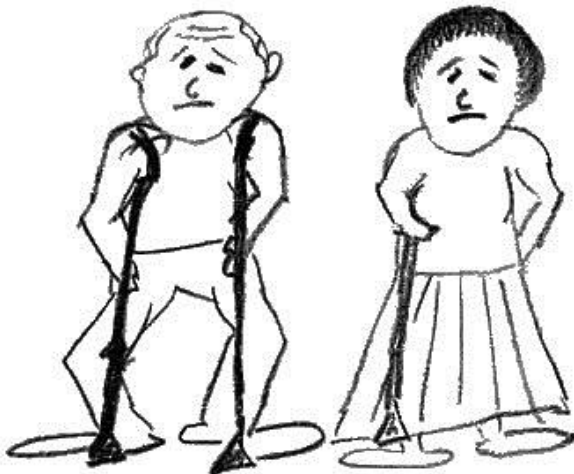
1. No obojí to má stejně, když je to kilo...
2. Má dvě... Když se to tak učíme ve vlastivědě, tak neřeknu čtyři
3. No to vůbec netuším. To nás ve škole neučili!!! (pozn. red.: Ale učili...)
4. Napiš, že jsem o tom vůbec neuvažovala, já mám jiné starosti.

(paní učitelka si přeje, abychom uveřejnili, že nám opravila chybu)

A taky z jiného soudku...:

Milan,17

1. Ježíš to jsou otázky... nastejno

Dvojka

2. Husa má dvě... To znám $4+7$ jsou 12 nebo je 12? Ježíši, ona tam píše všechno.
3. Stejně jako světlo.
4. Co je to za kraviny? Nějaká hovadina.
(Pavla:) Bude to do školního časopisu!
(Milan:) Že pozdravuju učitele, značka chytrý a vzdělaný!

Vratislava, 60

1. To vím, váží to stejně.
2. Čtyři
3. No tma se nešíří, to se zhasne a je prostě tma.
4. No ne, protože jdou vedle sebe a nemůžou se přeskočit!

Dál už jsme se bály pokračovat v akci... Vaše ávosuark anitram a ávočánhciřb alpav

Zbytek časopisu už jen o nás devýtkách

Pár názorů na letošní deváté třídy

No jak asi jistě víte, letos se s námi rozloučí další super lidičky. Možná nám bude po nich smutno, ale možná taky ne, kdo ví:o) Proto nás zajímal i názor dalších človíčků z naší školy. Kritika-jméno tohoto článku. Každý asi má svůj názor na ně, který ještě dnes, a dokonce tohoto roku vládnou na této škole.

Dvojka

Kdo ví, co si každý pomyslí, až budou odcházet ze dveří na poslední zvonění. Já osobně mohu říci, že to jsou báječní lidé, kteří mají blíže svojí budoucnost než v této chvíli my. Vždy i na občasně vyjímky byli kamarádští, zábavní a pomáhali i ostatním s jejich problémy (aspoň co se mě týče, bylo to tak). Doufám tedy, že na ně budeme vzpomínat jen v nejlepším.

M....

Kateřina Rokosová 8.B

Můj názor na deváťáky je celkem kladný, až na pár jedinců. Radši nebudu jmenovat. V devítkách (A,B) mám kamarády. Myslím si, že docela dost. Stejně nás to taky čeká. Mě už příští rok. A pak se budeme ptát my nižších ročníků na jejich názor na nás....

Tereza Ulrichová 8.A

Názor na deváťáky? Docela jsou fajn, až na některý úchyláky, ale stejně nejradši mám 9.B. Taky jsem docela zvědavá, jaký budou příští názory na nás!

Daniel Chamrada 7.B

Devátá třída je hrozně hezká a krásná. Už se těším, až v ní jednou budu. Nejsem zrovna moc spokojen, že deváťáci odejdou. Možná se mi bude někdo smát, ale bude se mi po nich stýskat. Myslím si, že deváťáci jsou nejinteligentnější žáci naší školy. Taky si myslím, že se jim bude po této škole také stýskat. Ale rychle pryč od smutku... Mám dojem, že deváťáci už taky nemyslí, jak se zbaví těch strašných učitelů na naší škole (a to jich moc teda

Dvojka

není!). Řekl bych, že už se těší na své SŠ. Tímto bych jim chtěl popřát mnoho štěstí do budoucna.

Ivo Novák 7.B

Na letošní deváťáky nemám pomluvu, ale naopak, zdáli se mi dobrými žáky. I když jsem si jich moc nevšimal, tak musím říct, že Petr Vočadlo vynikl nejvíce členstvím v dramatickém kroužku a několika skvěle odehranými představeními. Ať už jako nejmladší bratr Pavly a Moniky nebo jako tatínek Leo.

Anežka Adamcová 8.B

Každý se na někoho(nebo na něco) dívá jinak. Stejně tak i já(jako každý jiný „občan světa“) mám názory takové, které se jiným můžou i nemusí líbit. Nejmenovaná B.K. se mě zeptala na můj názor na letošní žáky devátých tříd. Je pravda, že to jsou fajnový lidičky... Ale přijdou mi celkem slušní a ne moc nápadní. Když už jsou tu ten poslední rok, mohli by po sobě zanechat aspoň „malou“ spoušť:o). Většinou praví deváťáci (a ti letošní určitě nejsou leví :o) zanechají nezapomenutelné vzpomínky v učitelích i v mladších spolužácích. Měli by tak nějak „zdobit“ školu. Ti současní školu zdobí především diplomy z různých soutěží a olympiád. Navenek vypadají jako dosti dobrá parta (- ale my jsme určitě lepší:o), což je dobře. Hlavně se nikdo neurážejte, páč jsou to JENOM moje slova (a ta jsou někdy i upřímná). Stejně vás mám všechny strašně ráda a moc vám fandím a přeji hodně úspěchu v celém životě.

Dvojka

(poznámka R.S : O tom, kdo je lepší, bych se hádal)

No, mně už nezbyvá nic jiného, než vám popřát mnoho úspěchu v nových školách.

Monika Břichnáčová

Rozhovor s panem ředitelem....

Potichu jsme se vplížily do smrtelníkům zapovězených míst.. Navštívily jsme ředitelnu, abychom trochu vyzpovídaly pana ředitele. A jak to dopadlo? To můžete posoudit sami.

Jak dlouho učíte na této škole?

Na tuto školu jsem nastoupil v srpnu roku 1993. Budu tady působit přesně deset let.

Jste tady spokojený?

Jsem tu moc spokojený. Vyhovuje mi, že naše škola je menší, každého znám, i když ne všechny jménem. Jako ředitel mám usnadněnou práci. Mám dobré spolupracovníky a jsem nucen řešit jen málo kázeňských problémů, protože naši školu navštěvují prima žáci. Také spolupráci s rodiči si mohu jen pochvalovat.

Vzpomínáte rád na svůj školní věk?

I když je to poměrně dávno, samozřejmě na svůj školní věk vzpomínám. Rád vzpomínám jak na spolužáky, tak na učitele.

Byl jste vzorný nebo spíš zlobivější žák?

Myslím, že se mnou nebyly problémy. Nepamatuji si, že bych ve škole zlobil a když, tak myslím, že jen trochu.

Vzpomenete si na svůj největší školní průšvih?

Na jeden školní průšvih vzpomínám. Myslím, že to bylo to asi v 7. třídě. Během školního roku jsme dosti ušpinili malbu naší třídy, takže jsme měli zaplatit malování. Nevím, co nás to napadlo, ale řekli jsme si, že když už bude třída malována, neuškodí, když ji zvedeme pořádně. A to jsme taky udělali. Na stěny jsme tiskli podrážky našich bot, potom jsme boty podrážkou vzhůru házeli ke stropu a tam se pěkně otiskla. Akce se zúčastnila téměř celá třída, a tak si dovedete představit, jak po chvíli učebna vypadala. V ten den odpoledne se konaly schůzky rodičů s učiteli. Všichni ze všech tříd byli pozváni k prohlídce našeho díla. O prázdninách jsme za trest chodili zalévat školní pozemek. ☺

Tak co tomu říkáte? ☺

Vaše, ale přesto stále své Janina Franková a Ilča Mazůrková

Otázky měsíce aneb tři otázečky pro pana ředitele

- 1) Byl jste vždy spokojen z žáky devátých tříd?**
- 2) Jaký máte názor na letošní deváté ročníky?**

3)Měl byste na závěr několik rad pro budoucí devátáky?

1)Po dobu 30 let jsem vždy učil v nejvyšších ročnících základní školy, poslední léta, kdy mám menší úvazek, jenom někdy. S žáky devátých tříd jsem byl vždy spokojený, rád na ně vzpomínám.

2)V současné době máme ve škole dvě bezvadné deváté třídy, třídy vstřícné, třídy na které spolehnutí! Jsem moc rád, že žáci těchto tříd výborně dopadli v přijímacím řízení, že půjdou do škol a učebních oborů, které si zvolili, a v kterých doufám budou spokojeni.

3)Rady pro budoucí devátáky:

- Uvědomit si důležitost tohoto období - uvážlivě zvolit školu, nebo učební obor
- Vyvinout značné úsilí k přijetí do zvolené školy, nebo učebního oboru
- Prožít školní léta co nejpříjemněji, užít mnoho legrace, aby bylo na co až do důchodu(i v důchodu) vzpomínat.

Vaše, ale přesto stále své Janina Franková a Ilča Mazůrková

Vyjádření vybraných učitelů k devátým třídám

Daniela Novotná

Závěr letošního školního roku pro mne nebude příliš veselý. Bude mi smutno, budu se loučit. Bude mi chybět moje třída 9.B i 9.A. Bude mi smutno, ale o to víc budu vzpomínat.

A jací byli? Úplně normální- chytří i svědomití, někdy pohodlní, jindy plní energie, veselí, občas uzavření tak, jak mladí lidé bývají. Já si je však budu pamatovat jako partu se silným smyslem pro kamarádské vztahy, toleranci, družnost a nezištnou pomoc. Dokázali povýšit zájem většiny nad zájmy osobní a uměli podržet jeden druhého.

Toto přátelské ovzduší přesáhlo rámec třídy a zavládlo i ve vztazích mezi třídami A a B. Obvyklá rivalita mezi třídami A a B se prostě nekonala.

Naopak - občas jsem měla pocit, že "áčko" je "béčko" a "béčko" je "áčko".

A po tom se mi bude stýskat. Budu se však těšit z toho, že kromě vědomostí jim škola dala povědomí o toleranci a slušném chování člověka k člověku.

Bude mi smutno....

Danuše Záběhlická

Mám prý napsat pár řádků a zhodnotit deváté třídy.

Můj argument, že nemám nadání na psaní slohových prací, byl odmítnut větou: "No když nám nic nenapíšete, tak mi napíšem...". Že by vydírání?

Dvojka

Tedy kdy začít? Snad rokem 1999, kdy jsem začala v nynějších devátých třídách učit. Od té doby se mnoho změnilo. Dnes už nejste ani děti, ale ještě ani dospělí. Nyní jste v období hledání sama sebe - dospívání. Někdy jste milí a slušní, jindy přídrzlí a vulgární, někdy vstřícní, jindy nedůtkliví, ale takové už dospívání je. Nyní končíte ZŠ a začíná učení a střední a vysoká a pak už jen "hajdy" do života! Já vám přeji, aby vám vše vyšlo tak jak chcete, abyste byli v životě šťastní a spokojení. Jistě přijde nějaké to trápení a nezdary, ale i to je život. Dovoluji si zakončit citátem: "Vědění poklad největší cos poznal, k dobru uživej!"

J.A.Komenský

A nyní už jen každý sám za sebe:

Romana Hroudová

Je mi skoro patnáct let. Na tuhle školu chodím od šesté třídy. Nejdříve se mi to tu zdálo kruté, ale teď je to O.K. Jsou tu skvělí lidičky a celkem dobrý učitelé, sice mě to dokážou občas vytočit, ale to se dá překousnout. Docela jsem i ráda chodím, protože je sranda, neříkám, že pořád, ale občas JO!!!! Vážím si mojí třídy, protože to jsou fakt super lidičky!!!

PS: BUDE SE MI STÝSKAT!

Dvojka

Renata Rajčanyová

Ahojky, lidičky, je mi 15 let. Všude a vždycky se mi říkalo a říká Rajče. Od 1.-5. ročníku jsem chodila na ZŠ v Nové Vsi a od 6. třídy chodím na tuhl školu. Musím podotknout, že jsem dostala do úplně megasuper třídy a ještě k tomu do matematické. Lidi, nemyslete si, že jsem blázen, i když by s dalo pochybovat, tahle škola je prostě bombastická, dokonce i učitelé "někdy", tak si jich prosím vás važte, ale opravdu jsem v pořádku a nedělám si srandu. Tak čus bus a vězte BUDE HŮŘ!

PS: PAMATUJ! VŽDY MUSIŠ VĚDĚT A NE MYSLET, PROTOŽE MYSLET ZNAMENÁ ... VĚDĚT.

Jana Franková

Je mi 15 let. Na tuto školu chodím od 6. třídy a lituji toho, že ne rovnou od první ... Jsem na této škole ráda a stejně tak jsem ráda, že kolem sebe mám takové lidi jaké mám. Jsou skvělí!! Možná máte pocit, že tahle škola je hrozná, ale je to opravdu jen pocit. Tahle ta škola je super!! Když to porovná s mou první školou, je tahle škola milionová!! Stejně tak jsou tady mnohem lepší učitelé s daleko lepším přístupem k žákům, Škola je sice občas pěkná nuda, ale važte si toho, že chodíte na nejlepší školu v Kolíně... ☺☺

PS: LIDIČKY Z 9.B, JSTE SKVĚLÍ, BUDE SE MI STÝSKAT!!!

Dvojka

Roman Svoboda

Je mi 16 let. Mám to " štěstí", že jsem mohl porovnat dvě základní školy. 1.-3. třídu jsem totiž absolvoval na 1.ZŠ a 4.-9. ročník právě zde. Z vlastní zkušenosti tedy můžu říci, že ať se vám zdá chvílemi tato škola velice krutá, buďte rádi, že tu jste a máte takového pana ředitele a tak báječné učitelky. Přiznávám že jsem tu prožil za těch pět let chvíle dobré, ale i příšerné a učitelé horší i lepší. Naštěstí, ale nikdy nepřevážily špatné zkušenosti nad dobrými. Takové mé životní štěstíčko bylo, že jsem se dostal do matematické třídy, ve které jsem. Naše klasa má výborný kolektiv, ve kterém se mohu spolehnout na většinu lidí, kteří mi, doufám, že i já jim, pomáhali překonat právě ty chvíle špatné a naopak se mnou vychutnávali ty dobré. V příštích letech mi budou velice chybět. Dále bych chtěl tímto svým spolužákům vzkázat :**"BUDE HŮŘ!"**

Ilona Mazůrková

Zvoní! Všichni jsme schovaní za rohem a čekáme, až přijde paní učitelka do prázdné třídy. "Jak bude asi reagovat?" říkám si. Paní učitelka se slovy "Pane bože," vychází ze třídy a s úsměvem na rtech říká „,Tak pojdte, pojdte, jdeme počítat." Tak si říkám, jak mi budou tyhle chvíle chybět. Ani jsme se nenadáli a už máme doma dopisy s naším přijetím na SŠ. Čas skutečně letí jako voda a nejde bohužel vrátit, ale uvažme, že je to možná dobře. Zůstávají nám krásné, a převážně vtipné a veselé

Dvojka

vzpomínky, na které nejde zapomenout. Kdo by zapomněl na Ondru, který vždy častoval příklady matematiky poznámkou: „To je debilní!“ nebo Romana, který se vždy tázal „K čemu nám to vlastně je?“ nebo na Dášenu, na kterou gravitace působí tak silně, že je stále přisáta k zemi ... Nebo na Jitčin pisklavý hlásek, kterým vždy každého vyučujícího dohnala k šílenství, na Martina, kluka pro kterého je kytara, sport a jídlo celý život. Nebo na Rajče, našeho smíška, které když zakručelo v bříšku, bylo jedno jestli je hodina nebo ne. Pustila se do jídla. Musela bych tady jmenovat každého, protože každý je fajn a něčím typický. Tímto prostřednictvím vám chci, ale 9.B říct, že vás mám ráda a vězte, já nezapomenu . . .!!

Jituška Hovorková

Velmi rychle se blíží den mého posledního vysvědčení na ZŠ. Tento den mě straší už od šesté třídy, kdy jsem poznala skvělé lidičky z naší třídy. Od té chvíle se z nich stali dobří kamarádi, kteří mi často pomohli. Stala se z nás parta lidiček, kteří si spolu rozumí, čas od času se skvěle pohádají a společně táhnou za jeden provaz.

Dali mi úkol: napiš něco o sobě...

Jmenuji se Jituška Hovorková a je mi 14 let. Do této školy chodím už dlouhých devět let. Ve třídě patřím mezi rozesmáté blázny, kteří se po hlavě vrhají do každé srandy. Přezdívá se mi Sluníčko, protože rozzařuji svým neustálým úsměvem naši

Dvojka

třídu. Nemohu vám na sebe prozradit všechno, a tak se s vámi loučím a mějte se fajn....☺

Martina Krausová

Ahojky lidi, asi tak před patnácti lety mě pokřtili jménem Martina a to mi zůstalo dodneška. Tento ústav navštěvuji jen od šesté třídy, protože předtím jsem chodila do Základní školy v Nové Vsi, ale musím říct, že tady to je mnohem lepší, jelikož je tu spousta správných lidiček, máme úplně bobmbastickou třídu a někteří učitelé nás dokonce berou jako sobě rovný. To ale nemění nic na tom, že bych víkend ze dvou dnů protáhla na dnů pět.

Příští rok už tady nebudeme a naše místo převezmou nynější osmáci, tak si to pěkně užijte a až budete na dně, řiďte se heslem: NIC NENÍ TAK HROZNÝ, ABY TO NEMOHLA BÝT JEŠTĚ HORŠÍ!!!!!!

Dáša Pátková

Ahojky, jmenuju se Dája Pátková, ale spíš se ve třídě uchytila přezdívka Alík. Je mi zatím ještě 14 let (do 13.6.). Strávila jsem na této škole dlouhých(?) osm let, ale poslední roky utekly až nápadně a trapně rychle. V šesté třídě na začátku jsme si jistě všichni říkali, že nás čekají společné čtyři roky života, ale to ještě nikdo z nás netušil, jak rychle utečou. A je to tady. Vysvědčení a následný konec roku se blíží, zbývá necelý měsíc do začátku prázdnin, a mně je čím dál víc smutno. Kolikrát se

Dvojka

ještě potkám se svými spolužáky v této škole? Kolik minut nám ještě zbývá?

Takových otázek je ještě dost. Ale času na ně málo. Myslím, že každému zůstane navždy v duši malý šrám, až naposledy opustí tuhle školu. Ale snad to tak má být. Je pravda, že hned po prázdninách nastoupím na školu, vlastně do jedné třídy s dalšími čtyřmi lidmi z NAŠÍ třídy, ale i tak... Budou nám chybět ti učitelé, s kterými jsme více či méně válčili, ale myslím, že zanedlouho bude na všech frontách klid...

Jsem ráda, že jsem byla žákem právě NAŠÍ školy. A na konec vzkaz veškerým mladším generacím, učitelům, zlatému panu Školníkovi, který neváhal a prodával na sekeru, a ostatním milým lidem, kteří mají s touto školou něco společného: Děkujeme, odcházíme!

Jít'a Hovorková

Pomalou, ale jistě se blíží den s velkým D. Poslední červený den, den, kdy se naše třída rozprchne, každý na úplně jinou stranu a každý za svým vysněným cílem. Za svými vybranými středními školami. Myslím si, že naše třída byla jedinečná, dokonalá.... Myslím si, že se nedá zapomenout na nikoho z naší třídy.

Na Ondru, který o matematice prohlašoval: „To je debilní!“. Na Vaška a jeho teroristické sklony. Na Lenku, naši geniální spolužačku. Na Martina, který si každou chvíli představoval svá sóla na kytaru. Na Dáju, která byla neustále přilepená na podlaze. Na

Dvojka

Martinu, ta se nejvíce spřátelila se sádrou. Na Alču, která vždy a všude všechno věděla. Na Janinu a Ilču a jejich boj s matematikou. Na Pavla a Dana, kteří byli velcí fandové PC a her. Anetu, která věděla o matematice úplně všechno. Na Romana, který je nezapomenutelný svými hláškami: „Jana to nechápe. Jana se chce určitě nechat vyzkoušet!“ Na Renču a její hlasitý smích. A na všechny ostatní lidičky, kteří s námi sdíleli krásné čtyři roky života.

Přeji všem budoucím deváťákům hodně štěstí v přijímacích zkouškách. Přeji jim aspoň tak dobrou třídu, jako jsme měli my 9.B.

Přejeme hezké vysvědčení a neopakovatelné prožití blížících se prázdnin!!! Mějte se hezky...

Dvojka

